

59597

Mag. St. Dr.

kal.homp.

Teol. 5066.

Dziwulskię Ks. Masella: Stó's overar.
nie Chrystusowey - Dominik S.

Видеумиского К. Марцелла
Лавра оубаани Орыбуоуеу Домики Шугы
Книжен

STROZ

OWCZARNIE CHRYSWVSOWEY,
w Apostolskiej zá duszami ludzkiemi pogoni,

nauką y przykładem

świat w ciemnościach, y oziębłościach iego

oświecáiący, y zápaláiący,

W I E L K I

PRZESWIETNEGO ZAKONV

KAZNODZIEIOW

OCIEC y PATRYARCHA

DOMINIK S.

w Doroczną Vroczystość swoię,
Dnia 4. Sierpniá, Roku 1723. w Krakowlkiej,
známienitey wspaniałością, stároży-
tnością, pięknością,

T R O Y C E S S S.

B A Z Y L I C E:

*Przy Fránciszkańskiej, Philadelphiczney,
temuż Przeswíetnemu Zakonowi ná
pomienioną Vroczystość, Assystencyi,*

KAZANIEM

P O K A Z A N Y.

Przez X. MARCELLA DZIEWVLKIEGO, S. Th. L. Ku-
stoszá ná ten czas Cnełminskiego, Fránciszkańa.

W KRAKOWIE, w Drukárni Iakubá Mátyaszkwiczá, I. K. M. T.

Ensis habet vires, vitiorum sector & hostis. *D. Ennod.*

Laus Tua Mucro. *Barl.*

Doctus solvere vincula quæstionum,

Et verbi gladiô secare lectas. *Sidon. Apollin.*

Nunc plens lu-
cida cornu. *Bo-
et. L. 1*

Luna ministrat
iter. *Propert.
L. 3*

Sic præternos
men *

Luce refulget
honora, *lev.
Pontan.*

Ingeminat
splendore di-
em. *Claud.*

* cætera solis
habet. *ex MS.*

59597
I. Czyli dwa widzę XIĘZYCE w OSTOJĘ
Czyli też jeden w oczach mi się dwoi?
Od błysku MIECZA w boju obrotnego:
Wszelkim na Polskę następcom strážnego.

II. Dwa, dwa Xiężycy, ten Miecz, otoczyły,
Co w ręku PNIEWSKICH, áżeby znaczyły:
Iż z niego sława, w każdym fortun rodzie,
Wiernym na nowiu, poganom na zchodzie.

V. Wie Polka, że się przed PNIEWSKICH
OSTOJĄ,

Nieprzyjaciele nigdy nie zosłoią:
W każdym Xiężycu, na zchodzie, na nowiu,
Pod pełnią, mułzą wąpić o swym zdrowiu.

VII. SŁONCE na pierśiach, GWIAZDA zaś na
czele,

Świata Pochodnią PIES dodacie wiele:
Dwoygim Xiężycow świeci PRZEŁOZONY;
Przyznać: Ten Zakon kśnie Oświcony.

III. Z obu stron MIECZA rogáte Xiężycy:
Dwoitwy złości starych rogów lice;
Gdy PNIEWSCY Sędzi, Żołnierzmi bywają:
Grzechom, pogaństwu rogów ućierają.

IV. Wszak Xiężyc Państwa znak Bisurmáńskiego,
Xiężyc Herb dawny Szláchectwa Rzym-
skiego,

PNIEWSCY w pień Turkow Mieczem wyćinają:
Y ten Szlácheckich cnot znak z siebie dają,

VI. Strážny był do tąd STROZ Owczárnie Pań-
skiej,

Ogniem że síle dogarał szatánskiej.
MIECZA dopadłszy, gdy smoká nasiędzie:
Ogniem y Mieczem strážniejszy mu będzie.

VIII. W Oyczytym Herbie Ośiec PRZEŁOZONY,
Swey Prowincyi MIECZ ma dla obrony.
Sam będąc Słonce, Xiężycami zgodnie
We dnie y w nocy przyswieca iey godnie.

ADMODVM REVERENDO ac Eximio PATRI,
P. VINCENTIO
P N I E W S K I,
 SACRÆ THEOLOGIÆ MAGISTRO,
 PRIORI PROVINCIALI
 Almæ Provinciæ Poloniae
 SACRI ORDINIS PRÆDICATORVM
 Patri, Patrono Colendissimo.

Ie Kazanie moje, bo conscium tenuitatis opus, lecz Philadelphicznych zwiaskow Catenam vere auream, Przeswieznego Zakonu Kaznodzieyskiego Herbowny, pewnie ze kostowny Kleynot, Painskie Oycá y Pátryárchy DOMINIKA S. przed BOGIEM, Aniolámi y Ludzmi wiele wazace Imię, Cnot iego inættimabile præcium dedykuięć Pater Admodum Reverende, Sac: Th: Doctor Meritissime, Prior Provincialis Dignissime. Imię tego Oycá, ktory iest cælum stellatum, sedes DEI, peraugustum Spiritus S. templum, lux mundi, ciemności tego świata óswiecający y oziebłości iego do miłości BOGA zápalający. Madrości niegbieskiey Bibliotheca manualis, ore simul & opere náuczający Magister: od Doktorá Narodow przez podána sobie księgg doktorowany y náfunkcya Kaznodzieyska przez tegoz Apostolá od BOGA destynowany: podpora známienita Kościolá Bozego, przez ofiarowana sobie Láskę od Piotrá S. deklárovány, claudicantis mundi Scipio. Orzeł w rozumie wysokim, Lew w okrzyku ogromnym, Báránek w niewinności, owieczka w cichości: z pokory iednak iednym się Szczeniuchem symbolizujący; á nie dla kstala tu, lecz dla nieospáley około Owiec Chrystusowych czulości: Nimirum Pastor bonus à matris utero Dominicum vocavit ad Ovium custodiam: dla wielkiey w náwracaniu Heretykow do wiary, grzesznikow do poprawy żywota ciekáwości: dla ognistej w odganianiu wilkow piekielnych zwáwości. Wielkiego Abraháma násládowncá y zupełny wzor: egressus de terra, & de cognatione tua; więcey niż syná, gdy siebie samego in

A

victimam

victimam BOGV ofiarował; Pater multitudinis, immaculata fecunditate beatus. Fundator Ordinis Prædicatorum, semper prædicandorum; tego Zakonu, ktory same Sanctissimæ Sedis vivæ vocis oracula wiele rázy deprædicabant. Pater Patrum: Bo Oycowie SS. Innocentius V. Benedictus X. alijs XI. Pius V. iego to niegdy Zakonni byli Synowie. Pierwszy Petrus de Tarentesia, S. Th. in Academia Parisiensi Professor eximius, scriptis in SS. Biblia, & Magistrum sententiarum clarus &c. (iák piße Ioannes Palatio) dla wielkiey madrości, nie inaczey zwány, tylko Magister. Głowá tak dobra: że się Duchowi S. podobála, y zдалá Kościolowi B. Drugi Nicolaus de Trevsio, Doctusissimus: po gradusach ná naywyżsá wstepował Stolica: Subprior, Prior Conventus, Prior Provincialis, Magister Generalis, á Bonifacio VIII. propter scientiam & probitatem suam inter Cardines terræ constitutus, demum Cathedram Petri ascendit: Cudami po śmierci sławny, w życiu światobliwym podziwienia godny. Trzeci Michael Gislerius w tym przeswiecnym Zakonie, w przod tyro veteranis exemplum religionæ disciplinæ, pilny ná podziw Student, á potym godny przez lat 16. Professor, maximo discipulorum profectu, quorum nonnulli ad Episcopatum evehi meruerunt. Po rożnych Zakonnych y Kościelnych funkcjach ad summum apicem evectus, Ecclesiam militantem zaslugami y modlitwami swymi fecit triumphantem; dla światobliwości y Cudow sam cud w Apostolskich ákcyach, in numerum Sanctorum relatus. Tak święty Ociec DOMINIK, zá żywotá y Biskupstwá nie chce, po śmierci w Synách swoich ter Sanctissimus Pater. Patryarchá Patriarcharum: ponieważ s. Kaymund de Pennafort, takiego Oycá taki Syn, z S. Piotrem Nolasco, y z Iákobem Aragońskim Krolem, Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis captivorum, wspot Fundator y Legislator. Procz tego (iáko piße Theatrum vitæ humanæ) Dominikanow Patryarchami bylo czternastu. Coż rzek de Eminentissimis S. R. E. Cardinalibus? ktorých bylo ex hoc Sacro Ordine 45. Kándor niewinności Dominikańskiej, czernia pokory pokryty, krewia Męczeńska boynie zboczony, słusnie że tak bogato w Kárdynalska Purpure przyobleczony. Arcybiskupow 129. Biskupow 762. co za dziw? kiedy zákowych preeminencyi y meba godne niezliczone inter Filios DOMINIKA S. znayduia się Subjecta: Homines magni virtute, scientiâ sua præditi. Iezeli Xtażęce y Szláchetne zacne Domy w rodowitym Korczaku pol psa zá herbowny máia kleynot. Iezeli Murzyni kiedys (iáko Plutarchus adv. Stoic:) Psa dla wielu przygodnych y wygodnych przymiotow zá Krolá mieli: á Egipcyanie (iáko Strabo L. 17.) zá Boga czcili. Co zá dziw że podobnym Herbem kleynorni, dla czulości okolo siebie y wiernych, dla wielkiey w pozyskowaniu dusz ciekawości &c. Symbolizowani Synowie DOMINIKAS dla wysokiey madrości y światobliwości, dla niezliczonych zaslug, tak wysokie preeminencye odziedziczili: nimis honorati. Dla owey madrości Doktorá Anielskiego, ktorego Scripta sam P. IEZVS approbowal: Bene scripsisti de me Thoma: á Namiestnik IEZVSOW Ian XXII. powiedzial, że

TOMASZ

TOMASZ: Quot articulos scripsit, tot miracula fecit. Oj Doktor y śmym strąśny herecykom: że Bacerus zwąwy Kacermistrz wyszczekana pąsżekaka mowil: Tollantur scripta Thomę, & cum omnibus Doctoribus certamen ferre non reculo: y znouu: Tolle Thomam, & dissipabo Ecclesiam. Doktor Anielski TOMASZ, ták wiele ná rozumie Aniolow wystawue. iák wiele godnych školy swoiey liczy Subiektow. Gdy uważam tego Przesiw: Zakonu Sanktorum splendores, niezliczone prerogátym magnalia: zaráz opprimor á gloria, do opisania ták wielu, y ták wielkich Świętych, baczę się nieudolnym: Non ego sum satis ad tantę præconia laudis. Gdy się reflektuie ná nieoszacowane Qualitates godnych w tym Zakonie ludzi: ná dobrze światu wiadome ich præclara doctrinę & virtutis opera: operit stupor mentem meam: że co Cassiodorus L. 3. epist. de Deciorum Stemmata napisał: to ia Sacerrimo huic Ordini przyznác muszę: Tot annis continuis simul splendet claritate virtutis, & quamvis rara fit gloria, non agnoscitur in tam longo tempore variata; sæculis suis producit nobilis vena primarios, necit inde aliquid nasci mediocre; tot probati, quot geniti, & quod difficile provenit, electa frequentia. Więc iezeli to honor osobliwy liberis imperare, á dopieroż tákim, iacy Rzymianie, między ktorými Demosthenes, tot reges liczył, quot Proceres: tedy wielki Twój zaszczyt Pater Admodum Reverende: że cię hæc Alma Provincia, ktora to sicut Paradisus Domini, rzec mogę, Silva Doctorum, zá swiego obralá Przelozonego; Ligna scientię zec nád soba osiadowaly Principatum; że cię Dominikáńskiego Niebá Luminaria magna tuum adorant Patrem; że post sudores laborum, in messe præmiorum, pleni meritís manipuli, plenissimum tuum venerati sunt. W Konwencie Troyce Przenays. iestes vocatus á Deo, ktory przyobiecal Vincenti dare, Tobie Wincentemu dal tę godność: w zadatek korony wiekuiesty zá twoie zaslugi twoia cię Bráćia dotychczas ukoronowal, gdy ich regimen ná twoię godna głowę zložyl. Przy stárey Fárze Krakowskiej iestes obrány Præpositus Familię Sacrę; w fundacyi, y pod bokiem IACKA S. Kolumno tej Prowincyi iestes iey in Caput designatus. Ten ktory novit abscondita cordiú, scit eligere bonum, vidit tua merita, & prævidit honorowi swemu y Zakonowi S. z Ciebie emolument; Madrość iego przez cię fortiter svaviterq; disponit omnia: żeś iest Superior, & quasi unus ex ipsis: przy powadze Przelozenskiej Oycowska miłość pokazujesz, nie tylko synowska, ále też braterska wssytkim każeś miec do siebie poufalość. Baczyli to do Ciebie Candidati tej Prowincyi Electores: zważyli twoie zaslugi ab ipso Religionis tyrocinio: żeś Superyorow dobroćia twoia Professorow pilnością w náuce sercá kontentowal. Będac w cudzych kráiach, czyniles twym ziomkom honor. Powróciwszy, Philosophię á potym S. Theologię laboriosus & gloriosus Professor, semper Angelicus; przez lat ósmnaście, á naywięcej w Katedrze Plockiej sławny Káznodzieiá, ubiq; clarum sidus, w kstalt oweyná czole DOMINIKA S. gwiazdy, wedlug Pismá: Iz Qui ad iustitiam erudiunt multos, fulgebunt sicut stellę. Byles Sekretarzem y Assistentem Prowincię; Prowincyalowi iák Antipater Alexandrowi, w Osobie twoiey mogl sobie winsowác asistricem sapiens

tiam. *Bedac Pryorem w rożnych Konwentach, y w rządzeniu Fámilia, y w gospodarstwie, y w promocyi chwały Bożey, y w skárbieniu łask Páńskich twemu Zakonowi, zeló Religionis & paterna charitate tákes się upodobał: że cie wsytkie oraz Konwenty, nie mogac mieć Localem, rády máia Provincialem Priorem; á tak godnie: że rzecze posteritas, co Aquileiensi Pátryárchá de Mirandula: Sic se hóc dignitatis fastigio religioſe (glorioſe) gefsit, ut qui illum non miraretur, nec laudaret, iudicio & existimationi tuæ detraheret. Nie wspominał wysokich tálentow, godnych pochwały ákcyi twoich: bo się obawiam obrázić modestyi tego, który woli laudabilis esse, quám laudari. Nie wyliczam Avitæ Domus tuæ Decora, Oczystego Domu, znamienitey Młockich, Wesołowskich, Sędzimirow, Gumowskich, Kędzierzawskich &c. Profapij; áni Mácieryzstego rodowitey Kowalewskich, Podowskich, Mdzewskich, Bromińskich, Gádomskich, Bartnickich, Kosobuyskich, Brzozowskich &c. Párentelle; z przezacnemi Domámi wspaniałey komuniki: bo iáko wżgárdziciel światá, te wsytkie opuściles splendory. Zakon S. to teraz twoy Dom Prześw: Fámilia DOMINIKA S. to twoiá kolligácyá; Pies Dominikański, to twoy Herbowny Kleynot; żeś DOMINIKAN, więcej sobie to Imię śácuiesz, niżeli to żeś Pniewski. Więc ad mentem modestyi twoiey, Zakona na cie Philádelphia, wielkim Imieniem y Hieroglifkiem Świętego Oycá y Pátryárchy twego regálizuję, de Tuo, że nie mam czym de meo; chyba to szczególnie votum: żeby cie BOG nie tylko tak uczcił, iák s. p. Antoniná Stephána Mdzewskiego, Suffragána Gnieźnieńskiego, Wuiá twego, ále też iák pomienionych Świętych y godnych Dominikanow, te tobie iednemu, co onym wsytkim, dáwšyć łaski. Niech cie od wszelkiego złego strzeże STROZ Owczárnie Chrystusowej: niechci przed BOGIEM zasługami y modlitwami swymi ugoni optima quæq;: cálego Niebá przeciwko tobie succendat amore; áżebyś plenus dierum, meritorum, & præmiorum, ad præmia æterna, post quámma xime fera fata, dostáwšy się, in lumine DEI mogł ná wieki Ecclesiæ lumen Oycá y Pátryárche twego ogladać. Tak ci serdecznie życzę.*

**Admodum Reverendæ Paternitatis
Tuæ.**

*Devotissimus & devinctissimus servus
& indignus Exorator.
F. M. D. F. C. C.*

Stemus simul. *Isaia 50.*

Stoymy rázem.

Opera vestra bona. *Matt: 5.*

Vczynki wásze dobre.

Nic lepszego iáko powziáć, powziawszy dotrzymáć, nie dotrzymawszy pono-
 wić, z dobrymi y godnymi święta ligę,
 wierne pobratyństwo, y w BOGV swiá-
 tobliwy związek: *Renovare fraternitatē* 1. Mach: 12.
 & *amicitiam*. A.A. BOG sam dał z siebie
 iákoby dobrej kompanii przykład: że go
 Trzy Osoby w iedności Bostwá: *Pater,*
Verbum, & *Spiritus Sanctus*: & *hi tres unum sunt*; dał wzor z 1. Ioan: 7.
 swych kreátur: że cztery elementá w tak piękna ułożył hár-
 moniá; że dziewięć Chorow Anielskich w iedną złączył
 Rzeczpospolita; stworzył człowieka, w iedno *individuum* dał
 duszę y ciáło: wewnątrz trzy potencye, rozum, pámięć y
 wola, á iedná duszá: zewnątrz pięć zmyšlow: dwie oczy,
 uszy, ręce, nogi; tak wiele rozmaitych członków, á iedno
 ciáło: *in uno corpore multa membra*. W rodzáiu ludzkim, mąż Rom: 12
 y żoná, dwie duszy iedno ciáło: *duo in carne una*; nie tylko
 iednego oycá y iedney mátki wiele bráći y siostr, ále też y
 nie raz dwoie bliźniát w iednymże żywoćie. *Genes: 25.* Dwa
 narody w swych Oycách, iák owo mowia, pod iedną watro-
 bą, toć ściśle zkolligowane: *dua gentes in utero*. Dwánaście
 pokolenia narodu Izráelskiego, á ieden lud Boży: *Populus* Deut: 14.
sanctus Domini DEI. W Nowym Testámenćie dwánaście
 Apostołow, iedno *Collegium*. Siedmdzieśiat y dwu Vczniow,
 iedná Szkoła. W Kościele S. tak wiele narodow *in* Ephes: 4.
unitatem fidei, w iedność Wiary BOG zgromádził. *Luce 10.*
 Rozpuścił Pan IEZVS pomienioną Szkołę: *in omnem Civi-*
tatem & locum quo erat ipse venturus: rozessáł ich po parze:
miste binos. Dáie rácyá S. Grzegorz: *Duo enim sunt precepta* Hom: 17. in
charitatis, DEI videlicet amor & proximi: Dwa sa przykazá. Evang.

A

nia

nia miłości, BOGA kochać y bliźniego: á mniej niż między dwiema kochanie bydź nie może. Tá nayznámienitsza Cnotá áby in praxi byłá: BOG ludzi pozgromadzał, y naymniej do s. Greg. sup. pary połączył: *Vt charitas esse possit.* I dobrze to iáko O-
 cieć kochájący, ná stronę dźiatek uczynił. Mowi Prorok u-
 Psal. 132. f. koronowány: *Ecce quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in unum:* Nic milszego, y nic lepszego, iáko żyć w
 Eccle. 4. dobrej kompánii, mieszkać w jedności; á Syn iego: *Melius est esse duos, quàm unum;* Liran: *Melius est esse plures coniunctos a micitiá & societate:* Lepiey dwiemá, trzemá, dzieśiąci &c. &c. w znáimomości, przyiáźni, towárzystwie, niżeli iednemu: bo má-
 ia pożytek społeczności swoiey: *habent enim emolumentum societatis suae:* Liran dokłáda: *quia cōmunicant invicē bona sua:* procz rozrywki: przyiáćioł wszystko spolne; gdy iednemu brákuie, ma u drugiego; ieden drugiego zdobi, cieszy, wspomaga, rátuie, broni: *habent emolumentum societatis suae.* Mowiemy zwyczajnie: *Vnita virtus fortior:* ziednoczona cnotá, siła
 1. Mach. 8. mocnieysza. y przeto Izráelitowie przeciwko swym nieprzyiáćiołom z Rzymiánami się zkonfederowáli; Monárchowie Chrześciánscy przeciw Sárácenom &c. Kátolicy przeciw Heretykom, w świętá z sobá nie raz wchodźili ligę. Sławna około Roku 1200. postánowiona Hansá Niemiecka, wielu Miał z sobá się spiknienie y iákoby zá rece wzięcie, było im wielką przeciwko naiázdóm y oppressyóm obroná, náwet okázyá między postronnymi Potentatámi zgody y pokoju: iá-
 In Hist. Wandal. ko (nie wiemże czy prawdę) pitze Cranzius: *Hansa Teutonica sequestra pacis, publicáq; per Germaniam tranquillitatis.* Iest połpolite *axioma: Nec Hercules contra duos:* Ani Herkules przeciw dwiemá. Scylurus snopkiem strzał Synom dał náukę: że iáko strzał w kupę zwiázanych zlámać, ták narodu, Fámilii, zgromádzienia ziednoczonego, przekonać trudno. y Sálo-
 Eccle. 4. mon mowi: *Funiculus triplex difficile rumpitur.* Myć Zakon-
 1. Iudith. 5. nicy nie woieni y bezbronni ludzie: Pásy á nie páłásze, Chordy á nie kordy nośiemy: *Homines inermes;* zá nieprzyiáćioł B O G A ráczey prośiemy, ná służbę Boską á nie ná
 Ephes. 6. woynę się záciagnáwłzy, mowiemy wedlug Apostoła: żeśmy się obozami wypráwili nie przeciwko ludzióm, ále przeciw duźnemu nieprzyiáćielowi: *Contra spiritualia nequitia:* przeciw świátu, ciáślu, y czártu, owemu niezgod seminatorowi. Orężé násze nie máteryálne: iáko mowi Apostoł: *nie*
 1. Cor. 10. *cielesne, ále duchowne: Arma militia nostra non carnalia sunt.* Z tym wszystkim w świátobliwy wchodźiemy Zwiázek: *Qua-*
 tuor

quor Ordines Mendicantium: Cztery Zakony żebrzacych, ná do-
skonałości Apostolskiej w czterech Ewangeljach od CHRYS-
STVSA podány ufundowani. A iáko niebieskie Zwierzęta
cztery, káždé inšzey postáci, wšytkie jedney zabawy, skrzy-
*dlámi się z sobá zwiázaly: *Iunctag, erant penna eorum alterius** *Ezech. 1.*
ad alterum: iák święci Ewangelistowie czterey, á káždý swym
stylem, wšyscy jednem duchem y sensem: ták te cztery Za-
kony, rózne Hábitami y powierzchownemi osobliwościami,
jedná jedná ślubow zakonnych effencya, y zobopol- *Offe 11.*
*ná wiažá się miłostí: *Vinculis Charitatis.* Sławna w Obiá-* *Apo: 3.*
*wieniu Świętego Ianá *Philadelphia* Miásto, dobrego Pásterzá,*
świętego Biskupá májace, iák to tám z Listu Páná IEZVSO-
*WEGO miárkowác. *Philadelphia* słowo Greckie, po łácinie,*
Amor fratris si-ve fraternitatis; według Sylveiry: *Amor frater-*
ternus, Miłóść Bráterska, miánowicie między Prześwietnym
Zakonom Káznodzieyskim y Fránciszkańskim, między du-
chowne stryieczną, á ráczey rodzoná po Świętych Oycách
DOMINIKV y FRANCISZKV Bráćia. Ci bowiem Święci
*Oycowie przez Sybillę, przez Zácharyaszá Proroká, *Zachar:**
*II. (według interpretáci wielu) y przez Ianá Świętego, *A-**
**pocal: 11.* z sobá z dawná opowiedziáni; przez świętego O-*
patá Ioáchimá, ná kilkádziešiat lat przed swoim národzeniem,
duchem prorockim z sobá opisáni: y w kościele świętego
Márká Weneckim z sobá málowani: przez Namieštniká Chry-
stusowego wobiáwieniu z sobá widziáni: rázem ná świecie
byli, BOGV służyli, Zakony swoje fundowali, serdecznie
z sobá się kocháli; z tąd znáomości y przyiáźni powziawszy
okázyá: Ze Święty Ociec DOMINIK, ná modlitwie zá-
chwycony, widział srodze zágniewánego P. IEZVSA,
trzy strzały ogniste, to jest trzy plagi ná zgubę swiátá pusz-
czájacego; prošilá Mátká Nayświętsza Syná, ážeby
tym skuteczniey uprošilá, prezentowálá mu, iákoby ná za-
kład, dwoch wielkich Sług iego, sámeho Świętego DOMI-
NIKA, y Świętego FRANCISZKA. Potkał po tym obiá-
wieniu, DOMINIK FRANCISZKA, ktorego nigdy przed tym
nie znał: á z owego widzenia pewien był, iż to iego w rá-
tunku y obronie swiátá Kollegá; przeto serdecznie się z nim
*ścisnáwszy mowił: *Tu es socius meus, tu curre pariter mecum:**
Tyś jest towarzysze moy, Ty pobieżyš z árownó ze mna: y słowá-
*mi Izáiaszá: *Stemus simul, & nullus alius prevalebit: Stóymy z**
sobá, á żaden inšzy nie przemože. Godnegoś moy Seráficzny
Oycze dostał Kompáná: Twoy pokorny Báránek, z hierogli-
ficznym

ficznym Pielkiem piękna sworá: Szczęśliwa twoiá z Świętym konfederácyą DOMINIKIEM. bo to Stroż Owczárnie, Chrystusowey, Gończy Iezusow, Pochodniá náuki y przykłądu, świat oświecájący y zápalájący.

S. Cyril. Ier.
Catech: 6

1. Tim. 4.

Psal. 71.

Menil. L. 5.

Cent. 1. E.
pist. ad Belg.

N z nierozumnych rzeczy uczyć się rozumu, brąc wzor cnoty nie zawádzi. *Prov: 6* Mowi Medrzec: *Vade ad formicam, o piger: Idź do mrowki o leniwcze; á iák tá ná žimę, ták ty ná wieczność staray się y prácu y: Thesauriza tibi ipsi fructus bonorum operum in futura secula. Matt: 10.* Sam P. IEZUS Apostołom: *Estote prudentes sicut serpentes: Badźcie roztropni iáko węże; Niech ciało zginie: byle głowá wężowi, wám byle duszá, nie zginiełá.* Co złego, y z Aniołá náwykác nic po tym; co dobrego y z bestyi przeymowác nie sromotá: *imitari in malo bonum.* A nic BOG nie stworzył złego: *Omnis creatura Dei bona.* Więc y sam P. IEZVS w rożnych kreaturách rożne ku zbudowáníu ludzkiemu upátrując wlásnosci, rożnych kreatur ráczy się ádumbrowác podobieństwem: Lwá, orłá, kokoszy, báránká, wężá, y naylichtzego iákiegokolwiek robaká: *Ego vermis & non homo.* Niech nikt źle nie rozumie, niech się nie gorszy, y niech nie postponuie Dominiká S, bo on rad, y nie wstydzi się, że się iednym symbolizuie Psięciem. ponieważ obciążona S. Dominikiem Mátká widziáłá we snie, że szczenie w żywoćie nošilá, ktore z pochodniá gorájąca ná świat wyszedłszy, świat cały oświeciło y zápalilo: *in totum portans incendia mundum.*

Między wšyftkími práwie nierozumnemi zwierzetámi, Pies naypoiętnieyzy: służyć, podác co kaža, orác, drwá rżnać kiiem, stać ná wárćie, wárovác, czynić się zdechłem, &c. &c. pies nie ieden umie. *Ioannes Weber* z Plutárchá piše: że w Rzymie, zá Wespázyaná Cezárzá, ćwiczony pies ták dobrze ná theatrum kuglárskie wypráwował sztuki: że Cezarz mowił: nicem osobliwżego przez życie moje nie widziáł. *Lipsius* piše, że w Bruxellách pies wielki iednego rzemieślniká, procz inšzych sztuk y te umiáł, że ná wozku skory gdzie bylo trzebá, ciągnáł: do iátek po mięso chodził, koszyk mu tylko ná szyi z pieniádzmi záwieszono: szedł prosto do iátki, przed znáionym y umowionym rzeźnikiem stawał, wložone wedlug piniędzy mięso w koszyku do domu odnošil. Kiedy go psi inši opádli, postáwiwšy koszyk, wšyftkich odgániáł. Raz śielá złego ná iednego, nie mogli się obronić, wydárli mu psi mięso: áby przynamniey nie wšyftko ziedli, on im teź pomagał. Pies dobry sługá; choć go pan wytłucze, zá drzwi wyżenie, przećię

cię pies precz nie odchodzi. zawołany do Páná bieży, iákby ni-
gdy od niego nie bity, faši mu się, ássystuie, służy :

*Hunc tu si ferias, dolet, gemitq;
Sed parcat tibi protinus revertens.*

*Hunc tu si expuleris, redit benignus,
Et caudam moxet ille blandiendo.*

Jacobus
Millius.

Stroż: *Fidus hero Custos.* Wieluby okradziono, pod noc w
ich domu zabito: á pies złodzieiow odraża: *Dente rapax, odio
canis infectatus acerbo nocti-vagos fures.* Przy trzodzie z wilkiem
ná pojedynek wychodzi: *Hic custos pecorum;* nie ieden zá bydlo
lub owce y ginie. Pisze *Beierlink* z Eliáná: że pewny kupiec
kolofonki iádac ná iármárk z iednym tylko sługá y ze psém,
owemu studze dał schowác piniádze, ktore on w drodze zgu-
bił. Nie postrzegł, á ráczey dla boiáźni nie powiedział áž ná
mieyscu. A przeto z nim Pan ná powrot poiácháli szukać miár-
kuiac gdzie piniádze zginęły, á zginął był y pies; przyieżdżá-
iá do iednego lásá, przez ktory przed tym iácháli: á oto w krze-
winie pies poczuwszy páná záskomlał; po głošie, zsiadzy z
koni przychodzą, á pies nád piniádzmi, pilnuiac ich, leży. Ze
blisko tygodniá, nie iadł y nie pił, zgłodniály wstác ná nogi
nie mogli, y w oczách ich zdechl. Y to nie ládá stroż, có o nim
Plinius pisze: że pewny człowiek pod czas látá zásnął położy-
wzy się w polu ná trawie: nie dáleko będąca sroga žmiiá por-
wawzy się, sunęła się do śpiacego; pies to widzac, skoczył y
tak mocno szczeknął, że się žmiiá záleknióna ruszyć dálej nie
śmiála; á pies tym czasem páná obudził, y od tak wielkiego
obronił niebezpieczeństwá. Pies kocháiacy páná. Kiedy *Xan-
typpus* Wodz Lácedemoński uchodzac przed nieprzyiacielem,
ná iedną morską puścił się wyspę, psá w domu zostáwiwszy:
tedy ow pies wybiegzy, w pław puścił się zá pánem. Dopły-
nąłci wyspy, ále z wielkiego zmordowánia się, ledwie ná brzeg
wyszedszy, legł y ná mieyscu został. Kiedy lázoná *Licyuszá*
zabito: pies iego žáłosny niechciał iesc, y tak głodny zostawał
poki nie zdechl. Pisze *Lipfius*, y *S. Ambrožym* świadczy, że
kiedy w Antyochii pod czas nocy, ná rynku czy ulicy żołnierzá
zabito: pies iego nád trupem tak žáłosnie wył, że cále práwie
miásto do podziwienia y kommizerácii sprowadził. Między
wielkim gminem ludu przybył ná dziwy y zaboycá: tedy go
pies poznał, opadł, szarpał: z kąd ow ná suspicyá podány, ná
inqwizycyá wzięty, przyznał się, y słuźne zá swoy występpek
odebrał karanie. Takich y tym podobnych, śieláby wyliczác
przykádow. Pies częstokroć miłosierniejszy niż człowiek.

Epitaph. ca-
nis Beierl.

Len. Mill.

F. Patric. L.
3. c. 6. de
Regn.

Plus: in
Themist.

F. Patricus
sup.

Lipf. Cent.
1. Ep. ad
Belg: ep.
440

Pies S. Rochowi od wszystkich opuszczonemu żywności donosił. Owego Łazarza, nad którym się nikt z domu bogaczowego zmiłowac nie chciał, psi wrzody lizali: *Veniebant canes* & *lingeant ulcera eius*. Pies więzyku ma lekarstwo: gdy liże, goi, *Lingua canis, & ipseus linctio est medicinalis*. Pies myśliwców śpieg: *Lustrat inaccessos venantium indagine saltus*: goniec: *Venator cursu canis*: odważny y silny ná zwierzą

Luca 16.

Petr Berch.

Dictionari

fil. Ital L 10

Virg. 12 Aen.

Jac. Mill.

Non rabidos recusat ursos
Et dentes patitur furentis apri,
Cervos, capreolos, vafrasq; vulpes,
Et sternit genus omnium ferarum.

Aczkolwiek niesłuszny y nienależyty paragon człowieka do bestyi, miánowicie Świętego: *Qua communicatio sancto homini ad canem?* Szpetny to był tytuł, cogo dał Abisai owemu szarpaczowi honoru krolewskiego Semeiemu, 2. Reg: 16. *Quare maledixit canis hic mortuus Domino meo Regi?* á przecię z pokory tenże sam Krol 1. Reg: 24. przed Saulem názwał się *Canem mortuum*, psem zdechlem; y owá Chánáneylka Niewiásta *Mart: 11.* z ochotą się do pśięcia przyrownála: *etiam Domine, nam & castelli &c.* Pokorny S. Ociec Dominik: urodziwszy się w Gulsmańskim z Cetárskimi y Krolewskimi Maiestatami z kolligowanym Domu, bywłzy wielkim Theologiem y inszemi wylokimi talentami ozdobnym, wszelkich światowych uchodząc pro-mocyi, wzgárdzone zakonne obrał sobie życie. Pięć Biskupstw, ktore go potykały, ákceptowác nie chciał, mieniac się niegodnym tak wielkiej godności; iednego z tych Biskupstwá, że się też iuż cále zbroníc y uchroníc nie mógł, uprosił sobie u BOGA, że z owego miejsca ná insze odlegle Anielską był uniesiony ręká. Co drudzy figurę tylko formuac sobie pokory, przed chwala swoia iednego umykają uchá, á przecię drugiego nádstawują: to Dominik S. trzech umárłych w Rzymie gdy wkrzesił, áżeby o tym y nie słyszał, potáiemnie do Bononij uszedł. Co inni sami się postponuic, gániac y strofuiac, bydź wgárdzonymi, zgánionymi, zelżonymi nie chcą: to S. Dominik ile go rázy postpozycya, zniewagá potkálá, idacego miánowicie: tedy umyślnie powoli szedł, postawał, áżeby iák naybárdziej wzgárdzony, zelżony, do sytości zniewagami był nápełniony: *Opprobriis saturatus*; zá naypiękniejszy przyiałby był pochwałę, choćby mu kto rzekł: psie ty: *honorari metuens, despici non refugiens*. Ioan. 8. zádáli żydzi P. IEZVSOWI: *żes ty Samarytan, y czarta masz w sobie*: odpowiedział, *że ia czarta nie mam, ale czezę Oycá mego, ktory jest w niebiesiech*. Czemu nie przy

ex Tren: 3.

S. Greg:

nie przydał: że ia nie Samarytan? dacie racya S. Grzegorz: że Homil: 18.
to imię Samaritanus, tłumaczy się Custos, Stroz. P. IEZVS Cu-
stos hominum, Stroz ludzki; mege tu przydać: y ow mistyczny
Samarytan co człowiek, rozboynicza ręką od szatanow odár-
tego y zranionego salwował; więc się tego tytułu nie zápie-
ra: bo żydzi rozumiejąc, że go tym znieważyli, sami się nie postrze-
gli, że go rączey pochwalili, gdy strożem bydź przyznali: *Quia*
Samaritanus interpretatur Custos. Podobnymci sposobem Hiero-
glifik Dominiká S. Pies, nie fromotá lecz pochwałá, bo wielka
iego ták wyrážona cnotá: *Gloria & excellens virtus.* Mant.

Co 2. Tim: 2. życzy BOGV y ludziom Apostol, *servum do-*
cibilem, slugi poiętnego: to Dominik S. pewnie że poiętny:
nie tylko w náukách wyzwolonych tytułem y rzeczá Magister,
ále teź w scyencyi Apostolskiej, mowić może z Doktorem ná-
rodow: *Scio humiliari, scio & abundare: ubiq, & in omnibus instie* Philip. 4
tutus sum, & satiari, & esurire, & abundare, & penuriam pati. Co
Sálonon wízytko umiejąc, dáć łobie rády nie umiał: *Et cum*
omnia sciret, hoc unicum nescivit: sibimet temperare; y ták nie ieden
wyuczywszy się Grámmátyki, Poetyki, Retoryki, Filozophij,
Iurysprudencyi, Mátemátyki, Theologij: ách nieszczęście! że
się pokornym, dobrym, wstrzemieźliwym, ćierpliwym, nabo-
żnym bydź nie náuczył: *& nescit facere rectum:* że do zbáwien- Amos. 3.
nych rzeczy BOGA o rozum nie prošíł: *Intellectum da mihi, &* Pf. 118.
veritatem: że się do szkolnych prac szczerze áplikuiąc, w szko- Pf. 35.
le Iezusowey uczyć nie chéiał: *Noluit intelligere ut bene q-*
geret. Dominik S. z máłosci Student Iezusow, lekcyi nie-
bieskiej nie głuchy slucháč, náuczył się w iármie lezuso-
wym chodzić: krzyź by naycięższy ćierpliwie znośić; y w
dostátku nie mieć się do niestátku, y w niedostátku nie nárze-
káć, y nie ustawáć; krotko mowiac: y tego co miał, ná dobre
záżyć, y tego co nie miał, nie prágnáć umiał: *& abundare &*
penuriam pati.

Dobry Slugá: *Bonus Minister CHRISTI.* Co Zydzi ná pu- 1. Tim. 4.
szczy, że im miéłá y wody brákowáło: szemráli przeciw Pá-
nu BOGV, á potym się do pogáńskich Bogow przekineli: iák
ow pies nic po nim, co się ládá kogo chwyta: ták oni, miá-
wszy Páná ná niebie, slúżyli bálwánom: *abierunt post Deos alia* 1er. 11.
enos, ut seruirent eis. Co w Ogroycu Apostolowie z boiáźni
śmierci, od IEZVSA ućiekli: *relictó eó omnes fugerunt:* to Do-
minik tákiego sercá, iákiego cíż Apostolowie zá wzięciem Du-
chá S. nábyli, mowil z Páwlem S. *Quis nos separabit à charita* Rom. 8.
te CHRISTI? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an pes-

riculum? an persecutio? an gladius? Kto nas odłaczy od miłości Chrystusowej? utrapienie? czy ucisk? czy głód? czy nagość? czy niebezpieczeństwo? czy prześladowanie? czy miecz? Mówił z Piotrem

Ioan. 6. S. Ad quem ibimus? Do kogoż poydę jeżeli nie szczegulnie do ciebie? choćbyś mnie y zabił, (czegoć wiemże Oycowska nie dopuści dobroć) á daymy to, żebyś mnie y zabił: ia się przecię

Hebr. 13. ciebie nie puszczę: Non te deseram, neq̄, derelinquam.

Stroz. Pat. Stroz Owczyńnie Chrystusowej: Vigilans in limine Custos. Czuly: Vigil & Sanctus: moraliter; żadney okazyi do przysłużenia się BOGV y ludziom nie zaśpał, iako człowiek Bogoboyny:

Eccle: 7. Qui timet DEVM, nihil negligit; w dobrych uczynkach nigdy nie oziębły: ząwzse iak ow niegdy w stározakonnym Kościele ogień we dnie y w nocy gorący: ktorego Moyżesz y cały naród Izráelski, iakoby to ná straż chwale ziemskiey Boskiego

Virgi 4. En. májestatu, dodawał: Vigilem, sacra verat ignem, Excubias Divum aternas. Physicę: ciału swemu wczázowego uymował obro-

ku, wzorem IEZVSA: pernoctans in oratione DEL. Co grzeszknikom złe sumnienie, światowym ludziom myśli prózne:

Eccle: 5. non finunt eos dormire: to Dominikowi S. myśli o chwale Boskiey, y zbawieniu ludzkim spać nie dáły: iak owemu Iakobo-

Gen. 32 wi pilność około owiec Lábánowych: fugiebatq̄, somnus ab ocu-

2. Cor. 11. lis ejus; iak S. Páwłowi: Sollicitudo omnium Ecclesiarum: pieczołowanie o Kościoły, usilne stáranie o wiarę S.

Co komus Poetá nápisał:

Horat. 1. Ep. 7

*Vt jugulent homines, surgunt de nocte latrones,
Vt te ipsum ser-ves, non expergiseris?*

Zeby lotrowie w nocy gráfłowáli, ludzi zabiáli &c: wstáia kiedyby spać: ty żebyś się uchwalał, nie ochniez się? to S. Dominik o doczesne życie niedbájący, wiecznego pewny, nie dosypiał iednak, myśląc o tym iakoby y wierni, y niewierni,

Ier. 49. by možna wszyscy nie zginęli: Pra solitudine quiescere non potuit.

If. 56. Zalil się BOG ná Duchownych Izráelskich: że to byli psi niemi, szczekác nie mogacy: Canes muti, non valentes latrare. Nie záchowuiący się wedlug owego nápomnienia:

Theat. Vit. hum. tit. Sacerdos de mun. Sac.

Cum pastores ovium estis constituti:

Non estote desides, sicut canes muti.

Vobis non deficient latratus acuti:

Ne lupus immineat ovium saluti.

iedni dla niedbálstwá, drudzy dla respektu, trzeci dla boiázni, czwarci że sámí ládáco: y ty cyt y iá cyt, bośmy wszyscy lu-

If. 24. dzie: Sicut populus sic sacerdos. Dominik S. nowego Testámentu Káplan; nie dbał, ále o świat: respektował, ále ná samego

Páná

Páná BOGA : bał się, ále tylko grzechu : był iák y drudzy, ále iák owi SS. Apostołowie: *Sanctus, innocens, impollutus*: y prze- Hebr: 7.
to bešpiecznie á mocno wilcze zasádzki heretykow y náázdy;
rospuſty, zgorzzenia, pokatne, y publiczne niecnoty grzeszni-
kow, okrzykał: *arguens, increpans, obsecrans*; ten Košciola S. 2. Timos: 4.
ſtrzegácy Cherubin, ktoremu ná obronę tego miſtycznego Ráiu,
ná odšiecz błedom y grzechom, oſtroplomieniſty miecz, to ieſt
žarliwy iezyk, nigdy nie uſtał: *flammeus gladius atq; verſatilis*.
S. Grzegorz Názyánzeński do Wyznawce Chryſtuſowego He-
roná Philozophá mowił: *Adeſdum canis non impudentiá, ſed oris* Orat: 23.
libertate, non ingluvie, ſed quia in dies vincis, non latratu, ſed bona Carl. Labia
custodiá vigiliſq; pro animarum ſalute ſuſceptis: Choć ſam pšie nie nie-
wſtydliwošcia, ále uſt wolnošcia, nie obžárſtwem, ále codziennem zwy-
cieſtwem, nie ſzczekániem, ále dobra ſtraža y czulošcia dla zbá-
wienia duſz podięta. Y w teni ſpoſob Dominik S. dobre-
go ſtrožá, ſwoiego Hieroglifiku wykonał cnoty: *bona custodiá vi-*
giliſq; &c.

Ná puſzczy tego ſwiátá Gończy Iežuſow, *ad capiendas ani-*
mas. Iáko kupiec zá zylkiem, żołnierz zá zdobyczą, rzemie-
ſlnik zá zarobkiem, ubogi za pożywieniem, ták on zá pozylká-
niem duſz ludzkich ciekał; á wedlug proteſtácyi Apoſtoła: *Non* 2. Cor: 12.
quero qua veſtra ſunt, ſed vos: Nie prágne y nie ſzukam wá-
ſzych máiętnošci, piniędzy, kleynotow, &c. ále was ſámych: iák zwy-
czáynie Gończy, co zchwyta, to nie ſobie, lecz pánu: *Certe* 1ac: Millius
non ſibi. Dominik S. proſząc BOGA o Iálkę, iego wlaſney we
wſzytkim upátrował chwały, mowiác z Pſalmiſtá: *Non nobis Do-*
mine non nobis, ſed nomini tuo da gloriam. Co my niektorzy wie-
ku ninieyſzego káznodzieie zá modá: Piſmá S. iuž práwie málo-
co do prac náſzych, iák ſoli do potraw, zázywamy. á ſámey
eſſencyi y wſzytkiey okráſy z Kráſomowcow, Kronikarzow, *Chi-*
ſtorykow, Štátyſtow y Herbarzow dobieramy, náſzá częſto-
kroć predyká iák owo nienadobne Nadábá y Abiu kádzenie Bo-
gu *de igne alieno*: á to do guſtu ludžiom, wedlug Proroctwá Apo-
ſtolkiego, bayki raczey niž prawdę, przypowiaſtki, koncepci-
ki, chiltoryiki, niž zbáwienná náukę kochájącym. Mowiá lu-
dzie, á nie raz z nienawišci prawdę: že dla ſwego intereſſu y
dla próžney chwały náſzym ſię ſlucháczom ákkomoduiemy,
ſwiátu podobác ſię chcemy, ni ow Herod Zydoſtwu: *Videns* 1ac: 12.
quia placeret Iudais: to Dominik S. nie ták. Ow Káznodzieiá,
ktoremu Xiážę Apoſtolſkie y z Doktorem narodow pokazawſzy
ſię, pierwſzy iáko podporze Košciola S. y zábiegłemu okoſo
zbáwienia ludzkiego pracownikowi dał Iálkę, á drugi kšięgę,

C

mowiác

mówiąc: *Vade, & conclonare, nam ad hoc ministerium divinitus es electus*: Idź, a każ, boś ná tę posługę od BOGA obrány. Ow Káznodźieią, który spytány: z których się też ksiąg ná kazanie gotował? odpowiedział: *Ex libro charitatis, qui de omnibus docet*. Biblia y który Pismá S. Doktor, wszytká iego Biblioteká; á tak wiele pożytku z swych kazań uczynił: zá pomocą tego, ktorego chwaly iedynie prágnął: *Soli DEO honorem & gloriam*, Pf: 58. (powiadáią Tłumácze Pismá S. że to Prorok o Aposto-
 łach, y o świętych mowi Káznodźieiąch,) *Famem patientur ut canes, & circuibunt civitatem*: Głód będą cierpieli iáko psi, y będą obchodzili miásto Petrus Berchorius dájac ná przykład, iáko psi rány Łázárza lizáli, mowi: *Per canes predicatores intellige, lingit predicator verbis sanvibus ut curet ulcera*: Przez Pšov rozumiey Káznodźieiów, liże Káznodźieią słowámi łagodnemi, áżeby uleczył
 w zody; toż twierdzi S. Grzegorz: *Nonnunquam solent in sacro eloquio per canes Predicatores intelligi, canum enim lingua vulnus dum lingit curat*, toż rozumienie wyraża Głósa, gdy słowá pomienione czyta: *Famem patientur convertendi alios, & circuibunt civitatem Evangelizando*. Zárliwi Káznodźieie będą głód cierpieli, to iest, będą mieli wielki áppetec ná to żeby inszych do BOGA náwrócili, y będą biegąc po mieście opowiadájac Ewángelia. Wiécey niż rodzony oćiec, Dominik S. tak odkupione Krwiá naydroższą dusze ukochał, że ich zbáwienia okrutnie ufaknął, uprágnął; iáko głodny chlebá szukájac, miásta obchodził *Evangelizando*; á tak dobrze: że samych Heretykow sto tysięcy do iedności Kościoła S. náwrócił. A dopieroż złych Kátolikow do poprawy żywota przez niego náwróconych kto zliczy? Ziścił ná-
 sobie widzenie mácierzyńskie, że *splendore sanctitatis ac do-*
strina świat oświecił y zápalił. *Luca 12*. Kazał P. IEZVS Apostołom mieć w ręku pochodnie gorájące, to iest: według interpretácii S. Grzegorza: *Lucis exempla: sviátłości przykłady*. Dominik S. z Pochodnią; czemu nie w ręku? czy niem iáł ręku? O nie miał do zemsty, do bićia, do wydźierstwa, do pászkwilowánia zacnych domow, godnych fámilii, niewinnych ludzi; *sine manibus*; y Hieroglifik iego, *ore praeferens facem*, gębę sobie zátkał: żeby próżnych, kłamliwych, nieprzystoynych, sławie czyiey szkodzących słow nie mowił: *Qui in verbo non offendit, hic perfectus vir*. *Prov. 18*. mowi Mędrzec: *Mors & vita in manu linguae*: Smierć y żywot w ręce ięzyká. To to ięzyk má ręce? y bádzo má. Zchwytaią náprzykład Turcy álbo inši nieprzyiaciele pod czas wojny, polskiego żołnierzá, mowiemy: dostáli ięzyká. Ten ięzyk z rękámi, w których smierć y żywot, iczeli

Hom: 40
 in Evang.

Coru: d Lap:
 in Gen: 25.

lac 3.

jeżeli wyda z sekretu wojsko nasze, że nie ludne, nieporządne, nie gotowe, piłane &c. iakoby go ręką swoją zabił: gdy nie spodzianego Bisurmana na kark jego naprowadził; jeżeli dotrzyma sekretu, y owizem gotowość swoich y wielką potęgę ogłosi, y męczony, y darami kuszony w słowie się nie potchnie: iakoby dał życie tym, ktorych przez zrażenie nieprzyjaciela od śmierci zachował: *Non lapsus ex ore suo.* Ma język ręce, bo siła buduje, y ruinuje, daje, dokazuje, zabija, ożywia: *lingva magniloqua.* Mocne języką ręce: ponieważ według Vatabla: *potest interficere sermone suo, potest & servare.* Oszkáluje, udanieślnie, poprzyięże choć krzywo: zabije na honorze, a y na zdrowiu iak żydzi P. IEZVSA *gladio linguae.* przeciwnym sposobem, wyświadczy niewinność, wymowi winę, wyprosi od śmierci: y gdy taką rękę poda, iakby człowieka drugi raz urodził: *Dans sanitatem & vitam.* Salenius powiada, że ręce języką są słowá: ktoremiábo dobrze mówiac, żywot wiekuiſty, ábo, źle mówiac, śmierć nieśmiertelną człowiek zasługuie. Hugo Kárdynał z Prześw: Zakonu Káznodzieyſkiego, piſze: że w rękę języką, to ieſt, w operácii mowy, śmierć szátánów, życie wiernych: bo ile Káznodzieie ręki do języką przykładáia, sámi tak czyniá iak ucza; grzesznicy poprawuiac się iakby zmartwych, gdy z grzechow powſtáia, á czarci na to umieráia. Prácowity Dominiká język: przeczuly to nierozumne pszczoſki, gdy do niego, na usteczká máleńkiemu Dominikowi w kolebce przyleciały. Język z rękámi: bo co ten mówił, to te czyniły: *Verbum Domini, co przed tym in manu Aggai, to potym in manu Dominici* śmierć na złe uczynki, żywot na dobre: *Mors & vita in manu linguae.* A pochodnia iáká? Niżeli odpowiem, uważcie A. A. że kiedy Dzieciátko Dominiká chrzczono; tedy się gwiazdá na czole iego pokazála: szczęśliwy aspekt:

Stella micans in fronte parvuli

Novum iubar pramonstrat seculi.

Gwiazdy są to języki, ktorymi niebá opowiadáia chwale Boga: *Celi enarrant gloriam DEI,* y te pochodnie, *Faces celi,* ktorymi nam te tám gmáchy w nocy przyświecáia: *Luce stellarum per noctem.* Co Pan IEZVS rzekł o Iánie S. Chrzćcielu, to o S. Dominiku na czole iego widziána swym sposobem opowiedziála Gwiazdá: że on był Pochodnią goráiaca y świecáca: *Lucerna ardens & lucens;* wydawał się w nim świetnoogniſty Duchá Przenayświejšzego język: praktykowały się słowá Syracyclesá *Eccli: 48.* nápiſane: że w nim powſtał Eliaſz iako ogień, á słowo iego iako pochodniczká gorzáło: *Et verbum ipsius quasi facula:*

Eccli: 14.

Psal: 11.

S. Aug:

Eccli: 34.

Corn: a Lap: in Provi 16.

Leonard: de Vtino.

Psal: 8.

Lucan: L. 5.

Sap: 10.

Ioan: 5.

si facula ardebat. Sprawił się Dominik S. według nauki Chrystu-
 fowej: *Sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera*
vestra bona: iasniał wielką światobliwością: *sanctitate & justitia;* z
 małości zaraz, iak świadczy Grzegorz IX. Papież; pilny Sámuelá násládowncá: w Kościele wżytek, y w domu Kościoł
 sobie wyrabiał, ołtarzyki stroił; á nie dla kształtu, y dziecinney
 zabawy, iak inși, ále się przed nimi nabożnie modlił, plakał,
 krzyżem legał, dyscyplinował się, medytácie odprawował &c.
 B. Alanus napisał o tym swoim Świętym Oycu, że *altior ho-*
mine pueri indoles, DEO fuit digna, wyższy nad człowieka dowcip
dzicięcia, godny był BOGA. do wszelkicy pobożności Dzieciuch-
 ułożony, mianowicie do nabożeństwa ku Najswiętszey Mátce,
ad omnem pietatem puellus formatus. Anioł: bo tak duchowny
 że w cieie nie cieieśnie żyjący: *spiritu vivens.* Anioł, gdyby
 się nam dał widzieć, nie pięknieyby żył, iak żył Dominik S.
 gdyby był śmiertelny, nie pięknieyby umierał, iak umierał Do-
 minik S. Pátryarchá tak wspaniałey Fámilij. Prorok, czegoby
 śila wyliczać przykładow. Apostoł życiem, nauką, y przyklá-
 dem: Męczennik prágnieniem. Kiedy się raz ná niego w lesie
 Heretycy, iako ná swego pogromiciela, zásádzili, á potym go py-
 táli: cobyś czynił, gdybyś się w ręce nasze dostał? powie-
 dział: rádbym temu, y prosiłbym was, żebyście mnie nie zá-
 raz zabijáli, ále iak naydlużey męczyli: żebyście mi iak nay-
 więcey śmierci zádáli. sam nád sobą tyran: w dziecinństwie ie-
 go dyscypliny włośiane, ábo też sznurkowe twárdych y ostrych
 pękow pełne; od dzieśiáci lat, iużci łańcuszkowe żelázne: włoś-
 siennicá iak ieżowe futro, pásek żelázny kolcow pełny: por-
 cya suchy á częstokroć twárdy y tpleśniály chleb, wodá napoy
 z gorzkimi nie raz zmieszána łzami: pościel goła ziemia, ábo
scabellum przy Ołtarzu; tak *Dominicus* iako Stroż Pański *Domini*
canis legał: Wyznawcá, *coram Regibus, & Principibus, & popu-*
lis terra, wyznawał BOGA y wiarę S. Pánná nienaruszoney
 czystości: co symbolizuje w ręku iego Lilia, nád ktora pisać:
Salve virginei flos intemerate pudoris; czego doznał ow młodzian
 cielesnymi zmęczony pokusámi: że tylko ręki Młżá S. máiące-
 go Dominiká Świętego pocałował, á zaraz od owych wszete-
 cznych upałow wolny został. Co Rzymłki Orator o Plátonie-
 mowił: *At mihi Plato pro omnibus unus; toia o S. rzec mogę Do-*
miniku: że mi ten ieden zá wżytkich stánie. y Krolowa wży-
 tkich Świętych, iednego Dominiká zá wżytkich ukochála: w dzie-
 śiatym roku zá swego Dyscypułá, Rożáncá go ucząc; á w ośmna-
 stym zá swego Oblubieńcá wżięná, *Regina SS. omnium. Luca II.*
 powie-

Mass: S.

in Bulla

Ovid. Met:

Lib: 14. fab 8.

Cic.

powiedział P. IEZVS: Jeżeli oko twoje szczerę będzie, y całe
ciało twoje świętne będzie. Szczerę oko Dominiká, to jest, do-
bra intencya, nie swoiey, lecz Boskiey chwały, nie cielesnego,
lecz duźnego pożytku upátwiająca; y całe dobrych uczynkow
iego Corpus náder iásne: *sicut lucerna fulgoris*; piśać nád nim iá-
ko nád pochodnią: *lucet & ardet: świeci y gorzeie.*

Gorzał Dominik S. ná modlitwie w záchwyceniu często-
kroć bywájąc, od ziemię się ku niebu unośił; ogień to żywy do
swoiego ciągnął się *Centrum: tendebat quo intendebat.* Drugi to
Páweł, zdániem S. Chryzostomá: iáko żelázo włożone w ogień, ^{hom 3. laud.}
całe ognieie, tak Páweł, tak Dominik S. miłością Boską rozpa- ^{Pauli.}
lony, wśzytek się stał miłością: *totus factus est charitas.* Wielka ^{s. Chrysoff.}
to miłość iego, że w Pálencyi szkoly traktuiąc, pod czas glo-
du, y książki poprzedał, áby niedostátnich żywił. Wielka to
miłość iego: że kiedy go uboga białogłowá prośiła, áby iey
syná z niewoli wykupił; że dobrá ruchome ná iáłmuźny ro-
zdał, nieruchome że ná ratunek ubogich záltáwił; nie májąc
czym owego syná wykupić, sám się iey zá niego w niewolá
chętne ofiárował. Wielka miłość iego przeciwko duźsom: że
co noc trzy Rożáńce mowiąc, trzy frogie dyscypliny czynił,
jedną zá grzesznikow, prosząc BOGA, żeby się poprawili, dru-
gá zá heretykow, żeby się náwrócili, trzeciá zá w Czyscu cier-
piących, áżeby z támtąd iák nayprędzey uwolnieni byli: á tak
się goraco zá wśzytkich modlił, tak plákał, ięczał, że się po Dor-
mitarzu rozlegáło, Oycowie y Bráćia budźili się ze snu, y sły-
sząc to, plákać y oni muśieli.

Nápiśał Pòetà o kánikule: że tá gdy wschodźi, padpala
świát, rozgrzewa wody, zielonego po drzewách, źiolách &c.
przywędza liścia:

*Quá subdente facem terris, radiosq; movente,
Dimicat in cineres Orbis, fatumq; supremum
Sortitur, langveg; suis Neptunus in undis,
Et viridis nemori sanguis decedit & herbis.*

Manil. de
Canis.

Gwiazdá ná czole Dominiká S. szczęśliwa kánikulá, zbá-
wienny świátá do miłości BOGA y bliźniego podpał: *Flamma* ^{Ezech: 20.}
succensiois. Co S. Chryzostom o S. Páwle nápiśał, to Dominik
S. miłością zbáwienia ludzkiego palájący, ná Ambonę iák słoń-
ce ná niebo wchodząc, rozgániał ciemności błędow: zá iego
kazániem zgorżenia, zbytki, publiczne y skryte niepráwości
ustawály, niszczáły, iák wosk od ognia topniały, iák plewy w
płomieniu niktęły: *instar palarum, quae subito cremantur incendio.* ^{hom 4. del.}
Co BOG Prorokowi Ezech, 10. kazał: *Imple manum tuam prunis* ^{Pauli.}

D

ignis,

ignis, quae sunt inter Cherubim, & effunde super civitatem: to żarliwy Dominik iakoby zarzystemi waglami, gdy ognistemi słowami rzucił na miasto, wszelkim dogarając występkiem. Co Póetowie chcąc wyrazić, że Kákus sotr, główny to był paliwioská, zmyślili iakoby z ust y z oczu iego płomienie wybuchaly; co Sámson u ogonow liszkom powiazawszy zarzyste głownie, popalił Philistynskie zboża: to S. Oycu Dominikowi z ust żywy miłości BOGA y bliźniego niewidomie szedł ogień, palił czártowskie niecnót krefcencye: y widomie nawet na nieupamiętalych heretykow gdy ogniste z niebá zprowadzał pioruny; zápalał świat do teyże co sam miał miłości BOGA y bliźniego, według intencyi samego IEZVSA, który mówił *Luc. 12. Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi ut accendatur?* Dogodził w tym Pánu slugá, Dominik Iezusowi, przyjaciel iego wierny, iako to samże P. IEZUS przed S. Teresá w záchwytceniu będąca mówił: *iucundare cum amico meo*; kochány Syn przyślóbiony Oycá przedwiecznego, iako widziála y slyszála S. Kátarzyna Seneńska: á oto w Sercu Oycowskim P. IEZVS y S. Dominik; y mówił do niey Oćiec Niebiełki: widziš corko tu IEZVSA, owdzie Dominiká, obá to Synowie moi, ten przyrodzony, á ten przyślóbiony.

Iudc: 15.
Iac: Lobbet.

Eccli: 11.

Sebast: M.
L. 2. Cosm.

Nie báwiać obszernym tálentow, cnot, BOGV y Kościołowi S. uczynionych przysług tego Świętego Oycá wyliczaniem: dołyć niech będzie na tym co mówi Mędrzec: że po Synách znać Oycá: *in Filijs suis agnoscitur Vir*. Sámá Nayświetsza Mátká w Soryanie złożyła nam prawdziwy, w niebie malowany, Dominiká S. Obraz; á dopieroż BOG zá przyczyná y dokładem teyże Mátki swoiey, tak wiele nam żywych iego dał obrazow, iák wiele godnych iego widziemy Synow, y tychże dostatecznych Oycowskich Panegirykow, według owego: *Gloria Patris, Filius Sapiens*. Amádeusz Xiążę Sábaudyi spytány od pewnych pošlow, czy się reż myśliłtwem báwi? y proszony, áby im psy łwoie pokazał, deklárował: y názáiutrz bacząc gromádnó zwykley od niego iálmuzny czekájących ubogich, prezentował ich owym pošlom, y mówił: to jest myśliłtwo moje, tymi ja niebo spodziemam się ugonic. Prześwietny Dominikański Zakon, Zakon Káznodziejow, ubogich Chrystusowych, y tychże Strożow Owczárnie Páńskiey, Gończych Iezusowych: że Święty ich Oćiec miał oświecić y zápalić świat, žišcił to przez się, y przez tychże Synow swoich, iako to sam Kościoł Boży przyznáie: *Id praestitit per se, & per sui Ordinis Socios deinceps est in Bull. Nos consecutus*. Cić to *Vasa electionis*: á Honoriusz III. Papięż: *Pugiles*

*giles fidei & vera mundi lumina: Rycerze zá wiare, y práwe sviá. attendentes
 ta sviáclá; Grzegorz IX. Veri & fideles Christi Ministri, qui non
 que sua, sed qua Christi sunt, querunt. Ian XXII. Homines in vir-
 tute Domino militantes, & crucifigentes cum vitijs & concupiscencijs
 carnem suam. Innocenty IV. Pater luminum Fratres Predicatores
 in lucem gentium tribuit. Alexánder IV. mowi do nich: Quod sta-
 tus Ecclesie generalis per uestra predicationis & doctrina salutaris in-
 stantiam, divina gratia suffragante multipliciter illustratur. Cle-
 mens VI. In Ordine Fratrum Predicatorum quasi solis radius in hac
 valle lachrymarum lux eruditionis elucet. Bonifacy IX. Fratres
 Ordinis Predicatorum multiplicibus splendoribus radiantes, quorum so-
 nus predicationis per diversa mundi climata noscitur exivisse. Hi
 sunt quos DEVS numero multiplicavit & meritis. Ze Pol-
 ská, Litwá, Rus, Prusy, Węgry, Moskwá, Dánia, Szweycya, Tátá-
 ry, Wołosza y insze póstronne: Indya, láponia, y insze odlegte
 póziemne y podziemne kráie sviátle Ewángelij S. obiáśnio-
 ne: že szkoly Kátolické osoblwa náuka ozdóbione: Oryginał
 tey illuminácyi, naiáśnieyszy luminarz Słońce, pięknie ná Do-
 minikáńskich wydáie się Piersiách: Sol illuminans. že w Polsce
 Swifty, Poświfty, Lele, Polele, Márzány, Dżiewáńny y insze Boż-
 ki: Litewskie Pioruny, y insze Bálwány: Pruskie Słońcá, Xie-
 życe, Węże y insze zá Bogi czczone dżiwaki, potluczone, po-
 topione, popalone: že zabobonom pogáńskim poświęcone gá-
 ie w popioł obrocone zostály: že kárty, kostki, kárczemne du-
 dy, białogłowskie málowidłá, heretyckie księgi, wszeteczne pi-
 smá publicznie nie raz gorzáły: Dominikáńskie głowy, nogi,
 ręce, ięzyki w tym pracowály. Poścináni zá wiare y prawde
 Roku 1242. w Tolossie mieście, czyli pod miástem, Swięci Oy-
 cowie Dominikáni, powstáli, głowy swoje pobráwszy do Kościo-
 łá swego zániesli, na oltarz pokládli. Godne Dominikáńskie zá-
 służone Głowy, áby wiák naykosztownieyszym depozycie spo-
 czywály, trzemá Piotrá S. Koronámi po kilká rázy, Kárdynal-
 skimi Kápeluszámi po wiele rázy, Arcybiskupimi, Biskupimi In-
 sulámi, bez liczby rázy ozdóbione: bo wielkiey náuki, swiętych
 myśli pełne, około chwały Bożey y zbáwienia ludzkiego do-
 brze zápocone: Głowy nie gradusem tylko, lecz y in summo gra-
 du Theologow, á tak liczne, že co práwie Kłáźtor, to Caria-
 athsepher, Civitas literarum, á tuteczny miánowicie, sedes sapien-
 tie: nie tylko wokácyá y imieniem, ále teź rzeczá sáma, iako
 dawno, tak y teraz godnych Káznodżeciow, ognistych Eliafzow,
 żárliwych Páwłow, Złotoustych, Cukromownych, Miodopłyn-
 nych Ecclesiastesow: Quorum doctriná fulget Ecclesia, ut sole luna;*

Eccle: 42.

Bzon: ibid.

n 7.

& imago in
currit. Convē

tas Crac

ss. Trin.

Głowy tych, co tak żyją, tak pracują, że pewni byź mogą odłożonej sobie w niebie korony: *Reposita est illis corona justitiae*. Gdyby Świętych Dominikanów, aby co z wiekłego Kanonizowano, podobnoby *nulla dies esset non Dominica*. Głowy, TROYCE Przenajświętszey Miłośników, chwalców, honoru iey Zelatorów, Kochanków Najświętszey Mátki, iey czci pilnych Promotorów, iey dostoięństwá Obrońców. Głowy tych, co ich Najświętsza Mátká ukochála, w taki, w iákim ich widziemy, Hábit przybrála, honoru ich nie raz bronála, w Chorze ássystencya. w Processyi prezencya, ná ámbonie áppárycyá swojá Páńká przyozdobála, pod czas ich spoczynku po cellách obchodziła, káždemu mácierzyńská błogosłáwité ręká, y mowíta: *Hi sunt Filij mei dilecti in quibus mihi complácuti*. Cié to *Ordinarij Magistrj Sacri Palatij, hereticae pravitatis Inquisitores*, ták dobre Głowy, ták godne *Subiecta* máia, że tym urzędóm nie tylko zá dosyć, ále y nád to wytarczają, wielkimiich sobie u Kościoła Bożego záslużywszy pracámi, Synowie Dominiká S. *potens in terra semen ejus*.

Wintzuję Wam Prześwíetne Philádelphiczne Zakony: *Civitas in quadro: Frater qui adjuvatur à Fratre, quasi Civitas firma*: Wintzuję świętey z Świętym Oycem Dominikiem y z iego ták zacną Fámilią ligi: *Dabunt geminata potentes per Socium effectus*. Nászá *Societas Spiritus*, przy Słońcu Augustyná S. ogniem Dominiká S. y Mieczem ogniństego Eliazá wojując, pokora Fránciszkową, nieprzyaciół dusznych pyszne podepce głowy: *Conculcabit leonem & draconem*. Krotki tylko w intereśsie zbudowania dusz nászych, ábo zbáwienney sumnienia reflexyi, czynię dygres, do was: *quorum opera mala*: ktorých uczynki złe: *Canes impudentissimi*: ludzie wstydu w oczách, BOGA w sercu nie máiający, nie ludzie, ále, iák was Prorok zowie, *psi najniestęliwsi*: ktorzy to *abeuntes post carnem*, koło ścierwu częstokroć iákó psi się gryziećie: *invicem morderis*; oszczekańcie czy winnego czy niewinnego: *Detractores DBO odibiles*: szárpniećie y tego y owego ná sławie: *Dentium acumine venenato*. Kto pyszny, iákomy, y zazdrośny: piekielny to Cerber, *trifaux Cerberus*; gdy nie ieden gada co mu śliná do gęby przynieśie, bárdzo to iádowita ślina, ná sumnieniu tego co gada, ná honorze tego, o kim gada, ná cnoćie tych, co słyżá y gorszá się zabiájąca: *venenum aspidum insanabile*; kto recydywánt, powiáda Apostól: że to pies do womitu powracájący: *Canis reversus ad vomitum*. Owá wielu w Kościele immodestya, psie zębów wyszczerzanie: *risus dentium**: *Adde & mordaci quatientes pulpita risu*.

Apoc. 21.

Prov. 12.

Manil. L. 2.

Phil. 2.

Psal. 90

Isa 56.

Iud.

Galat. 5.

Rom. 1.

Mat. cap.

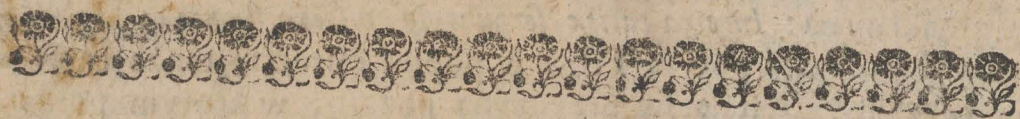
2. Petr. 2.

* Eccl. 79.

Pontan.

risu. Gdy się iednemu nogá powinie. to ná niego wszyscy (ták
 też psi ná psá uderzonego) *Compunctum corde mortificare.* Ná Ps. 108.
 ubogiego wárk co żywo: (ták też psi ná plá chudego:) *DEVS* Ps. 70.
dereliquit eum, persequimini. Strzeże nie ieden, ále ná niecno-
 ść, ná cudzą pracą: *insidiatur ut rapiat:* śledzi gdzieby kogo Ps. 10.
 podeyść, oszukác: *circuit quærens.* Pásibrzuch á nierob, psiem
 węchem dochodzi gdzie co ziesć, wypić, wziąć: *scit bene:* zdá Garner.
 niem sámeo P. IEZVSA nie godzien chlebá: *Non est bonum su-*
mere panem filiorum, & dare canibus: á dopieroż niebá, z kąd fo- Apoc. 22.
ris canes. Ięzyk nie iednego, szczery ogień ále piekielny: *lin-* lat. 3.
gua ignis, inflammata à gehenna: párzy, kogo wspomni, pali: *ina-*
flammar. Ogień z sercá bezecnego, sercu Bolkie mu dogará-
 iący: że nim częstokroć y w domu Bożym, ále nie BOGV, lecz
 biefowi ná ofiárę, różne ołoby paláią: *ardentes in concupiscentia:* Judith. 12.
 y podpaláią niewinne duszyczki, do grzechu słowámi naprzod
 gdy náklániáią: *Interea tacite serpunt in viscera flamma:* ogień Ovid. 1. Re-
 ktory Sodomę, á potym Troię w popioł obrocił, tenże teraz med.
 nieszczęśliwego stáie się przyczyná pożariu, w którym potę-
 pieńcy gorzeią y gorzeć ná wieki będą: *O ignis infernalis luxu* s. Hier. in
ria! cujus materia gula, cujus flamma superbia, cujus scintilla prava epist.
colloquia, cujus fumus infamia, cujus cinis immunditia, cujus finis ge-
henna. Ogień przeklęty zápalczywości: *ira & furor utraq;* Eccl. 77.
crabilia: że wielom dopieka: przyczyná tego nie ieden fomen-
 tátor: *qui seminat inter fratres discordias.* *Susurro & bilinguis ma-* Prov. 6.
ledictus; multos enim turbavit pacem habentes. Co S. Ociec Do- Eccl. 28.
 minik przeciw Krzyżá S. y Kościołá Bożego nieprzyiaciołom,
 żarliwemi Kazániámi, wiele Pánow, á z ludu pospolitego, sa-
 mych Fráncuzow ná pięćkroć sto tysięcy ná woynę świętá,
 ábo krucyatę zápalil: To Aryusz, Huss, Kálwin, Luter y ták
 nie ieden, przeciw Kościołowi y Krzyżowi S. zápalil liczne mil-
 liony *in partem erroris.* S. Oycze Dominiku! nie przestáiesz y
 sám przez się w niebie, y ná ziemi przez nieodrodných Synow
 twoich, przeciwko tym przeklętym ogniom świętego zázywác
 ognia: *per te & per tui Ordinis Socios;* y ty y oni, przez Dekret
 S. Inquificyi, do sądu świeckiego, wiele tákich incendiáryutzow
 ná ogień podáli, y podáią. Podlož ognistá twoię Pochodnia,
 pod mozgi wszystkich odszczepieńcow, áżeby nie czekájąc po-
 ki im sąd Boży oczu nie wykole, á potym piekło nie wypali,
 ná rozumie oświeceni zostáli, áżeby záwczasu prawdę uználi:
& ad veritatis redeant unitatem; podlož pod sercá nas oźiębłych Eccl. F. 6.
 Kátholików, áżeby się do miłości Bolkiey zápalily: *Illo igne,* Parasc.
quem Dominus noster IESVS Christus misit in terram: & voluit ve- Miss. Sab.
hemem. Pent.

Iust. Mich. hementer accendi. Szczyćiles się za twego świętego żywota ta
f-per. Lit. od BOGA łaska: że o cokolwiekeś Máiestatu iego Boskiego
Laur. Disc. prosił, nie było tego, czegobys nie uprośił. Przez tę twoię
15. N. 6. szczęśliwość y my cię niech uprośimy o ten fáwor, że za two-
ią modlitwą niech wiecznie nie zginiemy. Miałes y to szczę-
B. Alan p. 2. ście: iáko B. Alánowi obiáwiono: że cię ná modlitwie pła-
c. 3. czem okrutnym zmocowánego, sroga dyscyplina zemdlonego
Iust. Mich. Najświętsza Mátká do swoich Mácierzyńskich przytulila pier-
Disc. 231. N. 12 si, y mlekiem cię swoim pośilila. Przez ten iey ku tobie á-
fekt: spraw nam wolny y szczęśliwy, do iey Nog Páńskich przy-
stęp: żebyśmy ich godnie ścisnęli, przez twoie zastugi, żeby-
śmy u niey protekcyá iey wielowładná uprośili: żebyśmy za
iey przyczyná piekielnego uszedzły ognia, w światłości wie-
kuistej, BOGA y z tobá ná wieki chwalili. Amen.

Concionem hanc sub titulo: STROZ
Owczárnice Chrystusowey DOMINIK S.
Authore suo & luce publica dignam cen-
seo; unde ut imprimi queat, do faculta-
tem. Crac: in Coll: Majori 22. Septem-
bris. Anno 1723.

M. MARTINVS WALESZYNSKI, S. Th. Doctor &
Professor, S. FLORIANI Canonicus, Siradiensis Cancel-
larius, Scarbimiriensis & S. MICHAELIS in Arce Crac:
Custos, Librorum per Dioecesim Crac: Ordinarius
Censor, pro tunc Studij Generalis Almae Vniversitatis
Cracovi: RECTOR. mpp.

otá ra
kiego
twoig
two
ecze
plá-
nego
pier-
bie á-
orzy-
teby-
y zá
wic-

oz
s.
n-
ta-
n-

&
el-
ac:
ius
tis

1.68

Biblioteka Jagiellońska
stdr0022090

